

Konzultantský posudek na bakalářskou práci Petra Veselky nazvanou *Nespravedlnost v životě vysokoškoláků*

Bakalářská práce se zabývá vnímáním nespravedlnosti studenty/kami gymnázií. Autor se snažil zjistit, jaké typy nespravedlnosti studenti uvádějí, jaké principy nespravedlnosti jsou v nich obsaženy, v jakých institucích se popisované nespravedlnosti objevují a jestli jsou nějaké rozdíly mezi chlapci a dívkami. Práce má relativně rozsáhlou vstupní teoretickou část pojednávající stručně o některých výzkumech nespravedlnosti a rozsáhle o charakteristikách současných středoškoláků. Hlavní část práce tvoří empirický výzkum, který kombinuje kvantitativní a kvalitativní metody analýzy. Hlavním výsledkem výzkumu je zjištění, že gender hraje ve vnímání nespravedlnosti resp. ve zkušenostech s nespravedlností roli: dívky častěji než chlapci popisovaly situace nespravedlnosti, které zažily v rodině; na druhou stranu chlapci umísťují tento druh zkušenosti hlavně do školního prostředí. Zajímavé je rovněž zjištění, že ačkoliv mnozí studenti uvádějí, že nespravedlnost nemá univerzální a sdílená kritéria, často se ve svých kritériích i popisech situací shodují.

Podle mého názoru má předkládaná práce kvalitní nápad a výzkumný design, ale její celkové provedení má několik výrazných slabín.

1. teoretická část se zaměřuje hlavně na literaturu o mládeži (10 stran), méně už diskutuje literaturu o nespravedlnosti (méně než 1,5 strany); tato orientace pak neumožňuje rozvinout náležitou interpretaci a diskuzi výsledků výzkumu vzhledem k hlavnímu tématu práce
2. není zřejmé, odkud pocházejí hypotézy / předpoklady (?) výzkumu (str. 27), jestli je autor vyvodil z literatury (z které?) nebo jsou založeny na jeho vlastní úvaze
3. vyjadřování není vždy přesné: někde se uvádí praktiky nespravedlnosti jako synonymum vnímání nespravedlnosti (str. 9); co znamená, že odpovědi „nemusí být zcela reprezentativní“? (str. 24); u pojmu gender si nejsem jist, zda si je autor vědom toho, že se nejedná o synonymum s pohlavím (str. 27-28); překlad výrazu „No work is rewarded“ jako „Žádná práce je odměněna“ je příliš mechanický, atd.
4. interpretace zjištění je slabá zvláště co se týče konceptu nespravedlnosti – s Finkelovými ani Mikulovými studiemi laického vnímání se vůbec nepracuje.
5. na str. 37 autor uvádí ukázkou výroku řazeného mezi „nepřiměřený trest“, kde se mluví o rodině, ale na str. 40 a 41 uvádí, že se v prostředí rodiny žádná nespravedlnost tohoto typu neodehrála; jak to tedy je?

Vzhledem k výše uvedenému hodnocení považuji práci za splňující nároky na bakalářskou práci a **doporučuji** ji k obhajobě s navrhovaným hodnocením **dobře**.

30. 5. 2010

Martin Hájek